

บทอ่านที่ 1

ยค 5:9-12

พี่น้องทั้งหลาย อย่าบ่นนิทานกัน เพื่อจะได้ไม่ถูกพิพากษา พระผู้พิพากษาทรงยืนอยู่หน้าประตูแล้ว พี่น้องทั้งหลาย จงยึดบรรดาประกาศซึ่งพูดในพระนามขององค์พระผู้เป็นเจ้ามาเป็นแบบฉบับในความพากเพียรอดทนต่อความยากลำบาก เราเรียกบรรดาผู้ที่พากเพียรอดทนว่าเป็นผู้มีความสุข ท่านได้ยินเรื่องความพากเพียรอดทนของโยบและรู้แล้วว่าในที่สุดองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงทำสิ่งใดแก่เขา พระองค์ทรงพระเมตตาและทรงพระกรุณาอย่างมาก พี่น้องทั้งหลาย สิ่งสำคัญที่สุด จงอย่าสาบาน ไม่ว่าโดยอ้างสวรรค์หรืออ้างแผ่นดิน หรืออ้างอะไรอื่นใดทั้งสิ้น ถ้า “ใช่” จงบอกว่า “ใช่” ถ้า “ไม่ใช่” ก็จงบอกว่า “ไม่ใช่” เพื่อท่านจะไม่ถูกพิพากษา

พระวรสาร

มก 10:1-12

เวลานั้น พระเยซูเจ้าเสด็จออกจากที่นั่นเข้าไปในเขตแคว้นยูเดียและอีกฟากหนึ่งของแม่น้ำจอร์แดน ประชาชนมาเฝ้าพระองค์อีกครึ่งหนึ่ง พระองค์จึงทรงสอนเขาอีกเช่นเคย ชาวฟาริสีบางคนทูลถามหวังจะจับผิดพระองค์ว่า “เป็นการถูกต้องหรือไม่ที่ชายจะหย่ากับภรรยา”

พระองค์ตรัสตอบว่า “โมเสสได้บัญญัติไว้ว่าอย่างไร เขาทูลตอบว่า “โมเสสอนุญาตให้ทำหนังสือหย่าร้างและหย่ากันได้”

พระเยซูเจ้าตรัสตอบว่า “เพราะใจคือแข็งกระด้างของท่าน โมเสสจึงได้เขียนบัญญัติข้อนี้ไว้ แต่เมื่อแรกสร้างโลกนั้นพระเจ้าทรงสร้างมนุษย์ให้เป็นชายและหญิง ดังนั้น ชายจะละบิดามารดา และชายหญิงจะเป็นเนื้อเดียวกัน ดังนี้ เขาจึงไม่เป็นสองอีกต่อไป แต่เป็นเนื้อเดียวกัน ดังนั้น สิ่งที่พระเจ้าทรงรวมกันไว้ มนุษย์อย่าแยกเลย” เมื่อกลับเข้าไปในบ้านแล้ว บรรดาศิษย์ทูลถามถึงเรื่องนี้อีก พระองค์จึงตรัสตอบว่า “ผู้ใดหย่าร้างภรรยา และแต่งงานกับอีกคนหนึ่ง ก็ทำผิดประเวณีต่อภรรยาคนเดิม และถ้าหญิงคนหนึ่งหย่ากับสามีไปแต่งงานกับอีกคนหนึ่ง ก็ทำผิดประเวณีเช่นเดียวกัน”

ข้อคิด

ผู้เป็นศิษย์พระคริสตเจ้า ย่อมพากเพียรอดทนต่อความทุกข์ยากลำบาก ซื่อสัตย์ต่อครอบครัว รักเดียวใจเดียว และไม่คิดหย่าร้างกับคู่ครองของตน